

Dato
05-09-2025

Aftale om udvidelse af refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, fastholdelse af den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet samt indførelse af en kapacitetsstyringsmodel på herbergsområdet og takstlofter for krisecentre og herberger

Regeringen, SF og KF har den 5. september 2025 indgået aftale om udvidelse af refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, fastholdelse af den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet samt indførelsen af en kapacitetsstyringsmodel på herbergsområdet og takstlofter for krisecentre og herberger m.v.

Borgere i hjemløshed med særlige sociale problemer har behov for den rette hjælp og støtte, når de kommer i egen bolig. Det er uanset om borgeren kommer fra gaden, en vens sofa eller et herberg.

Samtidig har herberger og krisecentre som lavtærskeltilbud en afgørende funktion i at sikre den rette hjælp til nogle af de mest udsatte borgere. Dog er der set eksempler på, at der blandt sociale tilbud findes brodne kar, som misbruger offentlige midler for egen vindings skyld og på bekostning af både udsatte borgere og kommunerne. Aftalepartierne finder det fuldstændig uacceptabelt, når tilbud, til nogle af de mest udsatte borgere i vores samfund, udnyttes.

Med aftalen gennemføres en række tiltag, der både skaber bedre rammer for, at alle borgere i hjemløshed får den rette hjælp og samtidig bidrager til bedre økonomisk styring på selvmøderområdet. Det er afgørende for aftalepartierne, at selvmøderprincippet ikke berøres, da princippet tjener en afgørende funktion på socialområdet som "laveste sociale sikkerhedsnet". Tiltagene indføres derfor under hensyntagen til selvmøderprincippets fortsatte opretholdelse og til det nuværende aktørlandskab, der hver dag løfter en vigtig opgave på herbergerne og krisecentrene.

Aftalepartierne er enige om at indføre følgende tiltag:

Udvidelse af refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen

Aftalepartierne enige om, at refusionsordningen på bostøtte efter Housing First-tilgangen (§ 85 a i servicelovens) udvides, så der gives statsrefusion på 50 pct. af udgifterne til bostøtte til borgere i alle typer af hjemløshed, når borgere kommer over i egen bolig og i op til to år fra tidspunktet, hvor de kommer i egen bolig. Fremadrettet kan kommunerne dermed opnå refusion for udgifter til bostøtte efter Housing First-tilgangen til borgere i hjemløshed, som fx lever på gaden. Udvidelsen af den eksisterende refusionsordning skal bidrage til et styrket fokus på, at borgere i alle typer af hjemløshed får den rette hjælp og støtte.

Fastholdelse af den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet på 120 dage i 2 år

Aftalepartierne er enige om, at den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet på 120 dage skal fastholdes i 2 år yderligere. Refusionsperioden på herbergsområdet tilskynder, at der på hjemløseområdet arbejdes efter Housing First-tilgangen, så herberger i højere grad fungerer som akut midlertidigt ophold i borgerens overgang til egen bolig med den rette støtte. For at sikre den nødvendige omstilling til omlægningen af indsatsen mod hjemløshed i kommunerne, fastholdes den nuværende refusionsperiode på 120 dage i yderligere 2 år. Refusionsperioden vil herefter være 90 dage.

Skærpelse af takstberegninger og øvre loft for taksterne

Aftalepartierne er enige om at fastsætte et loft for døgntaksterne for ophold på både herberger og krisecentre. For herberger vil takstloftet være på 2.322 kr. (2024 pl) per døgn og for krisecentre på 3.197 kr. (2024 pl) per døgn. Partierne er enige om, at der på krisecentreområdet indføres et yderligere takstloft for ophold med tre eller flere medfølgende børn på 6.000 kr. (2024 pl) per døgn.

Partierne vil derudover fastsætte et takstloft på efterfølgende hjælp på herberger (efterforsorg) på 2.522 kr. (2024 pl) (engangsbeløb), som afspejler formålet om kortvarig og afgrænset hjælp i forbindelse med udflytning fra herberget. Takstlofterne er bl.a. fastsat under hensyntagen til at sikre den fortsatte variation i tilbudstyper.

Aftalepartierne er enige om, at veteraner kan have behov for en særlig indsats som følge af udsendelse til krigszoner e.l. Af denne grund undtages herbergspladser målrettet veteraner fra takstloftet på herberger.

Endelig stilles der mere detaljerede krav til revisorpåtegning af herbergernes takster mhp. at sikre korrekt takstberegning, og at tilbuddene ikke indregner uvedkommende udgifter i taksten.

Indførelsen af takstlofter på herberger og krisecentre samt krav om revisorpåtegning af herbergernes takster skal bidrage til bedre transparens og til en skærpelse af tilbuddenes takstberegninger. Tiltagene skal samtidig bidrage til bedre styring med tilbuddenes takstfastsættelse gennem en øvre grænse for – og en rimelighed i – den pris, som et tilbud kan opkræve hos en kommune for en borgers ophold på et herberg eller krisecenter. Takstlofterne udgør det maksimale niveau for en takst og skal således ikke fungere som en minimumsgrænse eller fast pris. For at understøtte det princip følges der løbende op på udviklingen i tilbuddenes takstfastsættelse.

Styring med den samlede kapacitet på herbergerne, så den svarer til behovet
Endelig er aftalepartierne enige om, at der på herbergsområdet er behov for at give kommunerne bedre styring med den samlede kapacitet. Dette skal understøtte, at det er de mest egnede tilbud, der leverer hjælpen på området, og samtidig bidrage til budgetsikkerhed i kommunerne. Derfor er aftalepartierne enige om, at der fastsættes nye regler, som gør ikke-offentlige herbergspladser udbudspligtige.

De nuværende private aktører yder en vigtig indsats på herbergerne. Det er derfor afgørende for aftalepartierne, at der fortsat er en væsentlig andel af private aktører, samt at vilkårene for mindre private aktører understøttes. Desuden er det en grundforudsætning, at antallet af herbergspladser svarer til målgruppens behov, og at der skal sikres en geografisk spredning til tilbuddenes beliggenhed.

Aftalepartierne er på den baggrund enige om en udbudsmodel, der fastsætter en privat andel af kapaciteten svarende til niveauet i dag. Kommunerne forpligtes til at følge udviklingen i den regionale kapacitet og koordinere

udbuddene i de fem Kommunekontakttråd (KKR) for at sikre den rette kapacitet samt regionale spredning af tilbuddene.

Udbuddene gennemføres med anvendelse af Statens og Kommunernes Indkøbsservice (SKI) for at minimere administrations- og transaktionsomkostningerne. Løbetiden for kontrakterne vil som udgangspunkt være 6 år med mulighed for 2 års forlængelse. Det vil være et krav, at en sådan forlængelsesmulighed skal være klart beskrevet i udbudsmaterialet. Aftalepartierne noterer sig i forlængelse heraf, at de konkrete udbud i SKI udarbejdes under hensyntagen til socialtilsynets godkendelse af tilbuddet, arbejdsklausuler samt at minimere administrations- og dokumentationsbyrden. Aftalepartierne noterer sig endvidere, at SKI vil inddrage relevante aktører og interessenter i forbindelse med udarbejdelsen af udbudsmaterialet samt sende første udkast af udbudsmaterialet i høring.

Aftalepartierne er enige om, at der skal være en politisk opfølgning på kapaciteten på herbergsområdet, herunder en opfølgning, som skal belyse kvalitet og indhold i ydelsen på herberger og krisecentre efter indførelsen af takstlofter. Repræsentanter for krisecenter- og herbergsektoren vil blive inddraget i opfølgningen.

Aftalepartierne er endelig enige om, at der efter 4 år følges op på lovgivningens ikrafttræden og aftalens generelle indhold, herunder indretningen af takstlofter m.v.